

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 15Csp/75/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718201559
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2019:5718201559.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred sudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v spore žalobcu: R. Q., V.. XX.X.XXXX, P. J.. Š.. Š. XXXX/X, XXX XX R. proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752 zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., IČO: 47 233 516 so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava o primerané finančné zadostučinenie vo výške 365 € takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba zamieťa.

III. Žalobcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 25.4.2018 domáhal voči žalovanému zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 365 €, ako aj náhrady trov konania. V žalobe tvrdil, že v konaní, ktoré sa viedlo na Okresom súde Martin, č. k. 5C/488/2015 podal ako spotrebiteľ žalobu proti nebankovej spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. dňa 19.11.2015 a domáhal sa touto žalobou rozhodnutia, aby súd určil, že Zmluva o revolvingovom úvere uzatvorená so žalovaným je bezúročná a bez poplatkov a žiadala vydanie bezdôvodného obohatenia. V predmetnej veci bol vydaný rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 5C/488/2015-203, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.5.2017 a vykonateľnosť dňa 16.5.2017. Žalobca teda na súde úspešne uplatnil svoje právo. Ďalej poukázal na to, že dňa 26.10.2015 sa žalobca proti žalovanému domáhal ďalšou žalobou určenia, že Dohoda o zrážkach zo mzdy žalobcu č. 8500051236 a Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500081739 uzavretá medzi účastníkmi konania sú neplatné. V danej veci bol vydaný rozsudok Okresného súdu Martin, č. k. 10C/441/2015-232, ktorým žalobca sa úspešne domáhal predmetného určenia, čo okresný súd v spojení s rozsudkom krajského súdu aj potvrdil. V ďalšom poukázal na to, že žalobca zistil, že žalovaný ako jeho veriteľ nečestne podniká, a že predmetná Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500051236 je v rozpore so zákonmi a úver č. zmluvy 8500051236 je bezúročný a bez poplatkov, tak na ochranu svojich práv začal písať listy žalovanému na svoju ochranu. Žalobca musel písať v r. 2015 aj žalobu - predbežné opatrenie, pretože žalovaný začal vykonávať zrážky zo mzdy na základe neplatných dohôd o zrážkach zo mzdy. Žalovaný spôsobil svojim konaním žalobcovi nepokoj, psychickú ujmu. Spôsobená ujma je daná od prírody, nie je potrebné dokazovať. V takýchto prípadoch človek nie je šťastný, veselý, vysmiaty, čo by mohol potvrdiť aj odborný lekár. Poukázal na to, že výška úveru podľa predmetnej Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500051236 bola 300 €. Žalobca dostal na účet len 290 €. Celkovú sumu, ktorú mal zaplatiť bola 655,48 €. Žalobca so 655,48 € odrátal 290 €, ktoré dostal na účet a dostal sumu 365,48 € a práve žalovaný mal oklamať žalobcu o predmetnú sumu 365,48 €. V zákone o ochrane spotrebiteľa sa však nepíše o žiadnych ujmách, ktoré by mal žalobca dokazovať. Žalobca odôvodnil sumu 365 €, ktorú žiada od

žalovaného ako primerané finančné zadosťučinenie v súlade s ustanoveniami zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

2. Podaním doručeným súdu dňa 10.7.2018 (č. I. 61 súdneho spisu) sa žalovaný vyjadroval k predmetnej žalobe a poukázal na ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., ktorý ako predpoklad pre vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie určuje, že spotrebiteľ uplatňoval porušenie svojho práva určeného na ochranu spotrebiteľa alebo porušenie povinnosti dodávateľa ustanoveného zákonom na ochranu spotrebiteľa. Predpoklad uvedený v zákone citácia „úspešne uplatniť porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi vyžaduje také rozhodnutie súdu, v ktorého výroku sa konštatuje uvedená skutočnosť." Vyplýva to zo základného princípu civilného sporu - pre súd a každý orgán je záväzný len výrok rozhodnutia, nie odôvodnenie rozhodnutia. V ani v jednom so žalobcom označených rozhodnutí nepreukazuje splnenie podmienky podľa označeného zákonného ustanovenia. Žalobca v podanej žalobe neosvedčil a nepreukázal splnenie zákonnej podmienky podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Z jednotlivých písomností žalobcu napr. z listov zo dňa 10.1.2015, 10.12.2015, 18.1.2016, 8.2.2016 vyplýva spôsob prezentácie žalobcu a jeho myšlienok, ktorý je obsahovo vulgárnou komunikáciou. Ak primerané finančné zadosťučinenie má predstavovať určitú formu kompenzácie, potom je na mieste dôvod na pochybnosť, či v súvislosti s takouto vlastnou prezentáciou žalobcu ako „spotrebiteľa", zodpovedá účelu zákona, aby mu vznikol vôbec nárok na finančné zadosťučinenie. Z jeho vlastnej komunikácie totiž okrem uvedeného spôsobu vyjadrovania vyplýva, že žiadny nepokoj, psychickú ujmu nepociťoval. Práve naopak spôsob jeho komunikácie a vyjadrovania svedčí o opaku ako o nepokoji, či prežívaní akýchkoľvek problémov v súvislosti so zmluvným vzťahom so žalovaným. Žalobca sa verejne prezentuje ako „kat nebankoviek" či „vymáhačských banditov". Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný spochybňuje, preto nielen samotný vznik uplatňovaného nároku, ale aj to, či v tomto prípade s ohľadom na všetky okolnosti nejde o zneužitie zákona zo strany žalobcu s prihliadnutím na ustanovenie článku 3 ods. 1 CSP je na mieste tvrdiť, že uplatňovanie žalobou označeného nároku je za týchto okolností postupom, ktorý predstavuje zneužívanie práva. Žalobcovi zjavne s ohľadom na spôsob jeho komunikácie žiadna ujma nevznikla, žiadna ujma nehrozila a označené právoplatne súdne rozhodnutie predstavujú dostatočnú ochranu jeho postavenia ako spotrebiteľa. Z označených rozhodnutí vyplýva ustálenie právneho stavu medzi sporovými stranami. Žalovaný namieta uplatňovaný nárok, nielen čo do jeho základu, ale aj výšky. Spôsob určenia výšky nároku nemá žiadne vecné a zákonné opodstatnenie a z podanej žaloby nevyplýva preukázanie jediného dôvodu, na základe čoho by tvrdená ujma mala byť nahradzovaná zadosťučinením v sume 365 €. Medzi týmto spôsobom určenia nároku a žalobcom opísanými skutočnosťami neexistuje vecná, zákonná a ani iná právne relevantná súvislosť. Z priložených rozhodnutí je tiež zrejmé aj to, že s odstupom času okolnosti, ktoré by mali odôvodňovať finančné zadosťučinenie nemôžu byť objektívne dané na to, aby vyžadovali finančnú kompenzáciu. Plynutím času sa predsa aj údajne negatívne dôsledky na strane žalobcu zoslabujú. Žalovaný namieta aj premlčanie práva na uplatňovanie primeraného finančného zadosťučinenia, a to predovšetkým s poukazom na to, že uplatňovaný nárok mal žalobca uplatňovať skôr, už na začiatku r. 2005. Z jeho listu zo dňa 10.1.2015 vyplýva tvrdenie, že podal žalobu, čiže mu nič nebránilo tvrdiť a preukázať aj vznik nároku, ktorý teraz žaluje v konaní. Žaloba bola na súd doručená dňa 25.4.2018, teda po uplynutí premlčacej doby a žalovaný uplatňuje voči nároku čo do jeho základu i výšky námietku premlčania. Žiada, aby súd žalobu zamietol.

3. Podaním doručeným súdu 6.8.2018 (č. I. 75 súdneho spisu) žalobca okrem skutočnosti, ktoré už uvádzal v podanej žalobe poukázal na to, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je to isté ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Rozsudkom Okresného súdu Martin, č. k. 15C/488/2015 súd zaviazal žalovaného, aby zaplatil žalobcovi sumu 60,01 € (jednalo sa o bezdôvodné obohatenie). Žalobca žiada finančné zadosťučinenie vo výške 365 €. Ide o sumu, ktorú by žalobca zbytočne bez právneho dôvodu zaplatil žalovanému. Žalobca by bol oklamán o sumu 365 €. V r. 2014 (v čase podpisu zmluvy so žalovaným) žalobca nepoznal, aké náležitosti musí spotrebiteľská zmluva obsahovať a nevedel, že existujú neprijateľné zmluvné podmienky. Ešte v r. 2015 žalobca nepoznal, čo je to primerané finančné zadosťučinenie. Konanie žalovaného v spojitosti s tým, že žalobca sa musel naučiť písať žaloby, aj predbežné opatrenie (v r. 2015), aby súd zakázal žalobcovi používať dohodu o zrážkach a zo mzdy, ktorá je neplatná a žalobca na svoju obranu písal aj listy žalovanému. Je nutné uviesť, že situácia spôsobila žalobcovi nepokoj, psychickú ujmu, stresy, čo ani netreba dokazovať. Zaplatiť istinu - výšku úveru úžerníkovi v danom prípade žalovanému alebo preplatiť výšku úveru a ďalej neplatiť úroky v budúcnosti to neznamená, že spotrebiteľ bude vysmiaty,

šťastný, bez stresov a psychickej ujmy. Žalobcovi hrozilo, že by mohli obťažovať aj vymáhači napr. ANACO, s.r.o. a jednalo by sa o neoprávnenú pohľadávku. Žalobca nebol vysmiaty, ani šťastný. Žalobcov nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia je dôvodný a splňa všetky predpoklady na jeho uplatnenie. Výška primeraného finančného zadosťučinenia je primeraná k celkovej situácii, aká vznikla v čase, keď žalobca nemal dostatok financií na splátky (zrážky zo mzdy na základe neplatnej dohody o zrážkach) a neskôr prestal žalobca platiť úroky na ktoré nemal žalovaný právny nárok. Žalobca žiada primerané finančné zadosťučinenie až vtedy, keď úspešne uplatní svoje právo. Úspešne uplatnené právo - právoplatný rozsudok. Žalobca splňa všetky predpoklady na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia od žalovaného sumou vo výške 365 €. Výška primeraného finančného zadosťučinenia 365 € je primeraná a predstavuje satisfakciu na výchovný odstrašujúci účinok do budúcnosti, aby žalovaná - nebankovka sa v budúcnosti vyvarovala vŕd vo svojich zmluvách, ktoré spôsobujú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a žalovaný požaduje od spotrebiteľov zaplatiť úroky aj poplatky, čo je neprípustné.

4. Podaním doručeným súdu 28.8.2018 (č. I. 83) sa k vyjadreniu žalobcu vyjadroval žalovaný. Z tvrdení žalobcu nevyplýva žiadny dôvod, ktorý by relevantne zdôvodnil to, že na uplatnený nárok sa premlčanie nevzťahuje. Premlčaniu podlieha každý majetkový nárok. Ak súdna prax dovodila, že sa premlčuje právo na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 13 Občianskeho zákonníka, potom nejestvuje žiadny vecný dôvod na to, aby sa obsahovo a významovo porovnateľný nárok nepremlčoval. Žalobca v podanej žalobe v tejto veci tvrdil, že si uplatňuje nárok s odkazom na rozhodnutie Okresného súdu Martin, sp. zn. 15C/489/2015. Žalovaný tvrdí, že toto rozhodnuté nebolo vydané pre porušenie ustanovení určených ochranu spotrebiteľa. Súd rozhodol s odkazom na všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o určitosť právneho úkonu, ktoré nie je ustanovením určeným na ochranu spotrebiteľa. To vylučuje splnenie zákonnej podmienky podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Ani v súvislosti s rozhodnutím vo veci sp. zn. 15C/488/2015 nie je možné konštatovať porušenie predpisov na ochranu spotrebiteľa. Určenie bezúročnosti je sankciou pre veriteľa a benefitom pre spotrebiteľa. Nejde však o vyslovene o predpis na ochranu spotrebiteľa. Ak uvádzanie konečnej splatnosti úveru bolo zo zákonnej úpravy vypustené, potom pri aplikácii znenia zákona do spomenutej novely je potrebné zachovať požiadavku na eurokonformný výklad zákona, konkrétne vo vzťahu k uvádzaniu termínu konečnej splatnosti. To znamená, že s týmto údajom (náležitosťou) nemôže byť spájaný následok v podobe bezúročnosti, pretože členský štát takúto skutočnosť nemôže upraviť vo vnútroštátnom práve ako dôvod bezúročnosti a ďalej ani preto, lebo údaj o konečnej splatnosti nie je spôsobilý ovplyvňovať posúdenie rozsahu záväzku spotrebiteľa. Túto skutočnosť potvrdila aj zmena zákona č. 129/2010 Z. z. od 1.5.2018. Zároveň žalovaný poukázal na to, že je vedené konanie aj pod sp. zn. 5Csp/107/2018 s tým, že konanie v tejto veci začalo skôr, pričom podľa mienky žalovaného je to dôvod na spojenie vecí.

5. Súd prejednal a rozhodol spor na pojednávaní konanom dňa 11.2.2019 len za prítomnosti žalobcu, nakoľko žalovaný ospravedlnil neúčast' s tým, že strany sporu zotrvali na svojich stanoviskách.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s rozsudkom Okresného súdu Martin, č. k. 5C/488/2015, ako aj rozsudkom Okresného súdu Martin, č. k. 10C/441/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č. k. 11Co/9/2018, s vyjadrením strán sporu, ako aj s ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

7. V konaní sp. zn. 5C/488/2015 sa žalobca voči žalovanému domáhal určenia, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500051236 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 10.6.2014 je bezúročná a bezpoplatková a pokiaľ suma zaplatená žalovanému prevyšuje istinu požičanej sumy 300 eur, žalobca žiadal o vyplatenie zaplateného preplatku na jeho účet ako vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobe žalobcu v konaní sp. zn. 5C/488/2015 bolo vyhovené. Súd určil, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500051236 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 10.6.2014 je bezúročná a bezpoplatková a zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 69,39 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Poukázal na to, že Zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje všetky náležitosti, ktoré v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje, a to údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a údaj o výške, počte a termínoch splátky istiny, úrokov a iných poplatkov. Keďže predmetná zmluva neobsahovala tieto náležitosti, považuje sa predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň súd konštatoval v predmetnom rozsudku, č. k. 5C/488/2015, že žalobca žalovanému na základe Zmluvy o revolvingovom úvere uhradil celkovo 350,39 € a z tohto dôvodu patrí žalobcovi zo

Zmluvy č. 8500051236 suma rozdielu medzi poskytnutým úverom vo výške 290 € a sumou zaplatenou žalovanému celkom vo výške 60,39 € (350,39 € - 290 €), to znamená, že žaloba bola zo strany žalobcu úspešná.

8. Zároveň súd zistil z pripojeného rozsudku v konaní č. 10C/441/2015, že sa žalobca domáhal vo vzťahu k žalovanému aj určenia, že Dohoda o zrážkach zo mzdy žalobcu č. 8500051236 zo dňa 10.6.2014 je neplatná. Išlo o Dohodu o zrážkach zo mzdy žalobcu, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom a žalovaným v súvislosti s uzavretou Zmluvou o revolvingovom úvere č. 8500051236. Aj v tomto konaní bol žalobca úspešný a súd určil, že okrem iného, aj to že predmetná Dohoda o zrážkach zo mzdy žalobcu č. 8500051236 zo dňa 10.6.2014 je neplatná. Predmetom konania sp. zn. 10C/441/2015 bolo určenie, že je neplatná Dohoda o zrážkach zo mzdy žalobcu nielen č. 8500051236 zo dňa 10.6.2014, ale aj Dohoda o zrážkach zo mzdy žalobcu č. 8500081739 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 29.9.2014, ktorá sa viazala k ďalšej Zmluve o revolvingovom úvere, ktorú mal uzavretú žalobcu so žalovaným. V rozsudku Okresný súd Martin, č. k. 10C/441/2015 konštatoval, že dospel k presvedčeniu, že vymedzenie zabezpečenej pohľadávky k uspokojeniu a zabezpečeniu, ktorej obe Dohody o zrážkach zo mzdy slúžia, nie je dostatočne určité tak, aby nemohlo dôjsť k zámene zabezpečených pohľadávok, aby v budúcnosti nevznikli spory o tom, ktorá a aká pohľadávka veriteľa je vlastne predmetnou dohodou zabezpečená, čím dochádza k vade, ktorú ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Neurčité vymedzenie zabezpečených pohľadávok podľa presvedčenia súdu spôsobuje absolútnu neplatnosť v prípade oboch Dohôd o zrážkach zo mzdy a iných príjmov. To bol dôvod, pre ktorý súd určil, že obe napadnuté Dohody o zrážkach zo mzdy sú neplatné. V závere poukázal na to, že pokiaľ žalobca dohodám vyčítal tú skutočnosť, že už samotné ich uzavretie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, s takýmto názorom sa súd nestotožnil. Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje zákonom povolený spôsob zabezpečenia pohľadávky a zákon o spotrebiteľských úveroch takýto spôsob zabezpečenia nárokov dodávateľa zo spotrebiteľskej zmluvy pripúšťa. Dohody v oboch prípadoch neboli začlenené medzi kvantum ďalších úverových podmienok, ale boli uzavreté na osobitnej listine. Takisto z dohody vyplýva, že žalovaný nepodmieňuje uzavretie úverovej zmluvy uzavretím dohody o zrážkach zo mzdy, o čom svedčí výslovne uvedenie tejto skutočnosti v článku I. tejto dohody, ako aj v článku II. tejto dohody. V tomto smere sa súd so žalobcom nestotožnil a nemal za to, že by samotným uzavretím Dohody o zrážkach zo mzdy došlo k nerovnováhe medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa, čiže žalobcu.

9. Obidva rozsudky vydané v konaniach č. k. 5C/488/2015, č. k. 10C/441/2015 boli právoplatné. Čo sa týka rozsudku č. k. 5C/488/2015, tento nadobudol právoplatnosť dňa 10.5.2017 a rozsudok č. k. 10C/441/2015 nadobudol právoplatnosť dňa 15.2.2018. Čo sa týka obidvoch konaní, obidve konania inicioval žalobca a v obidvoch konaniach bol plne úspešný, to znamená, že bol úspešný v konaní, v ktorom súd určil, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500051236 je bezúročná a bez poplatkov. Rozhodol o vydaní bezdôvodného obohatenia žalobcovi a zároveň súd v konaní č.k. 10C/441/2015 určil aj Dohodu o zrážkach zo mzdy žalobcu č. 8500051236, ktorá bola uzavretá v spojení s predmetnou Zmluvou o revolvingovom úvere za neplatnú.

10. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zbierky o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušovateľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal proti právneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkých spotrebiteľom (ďalej len „Kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Citované ustanovenie Zákona o ochrane spotrebiteľov upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od

toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinností ustanovených zákonom č. 250/2007 Z. z., alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak táto ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku ujmy. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa po tom, čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde vyplynie až z právoplatného rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

12. Je potrebné uviesť, že žalobca si svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie uplatňuje v súvislosti s konaním, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 5C/488/2015, v ktorom bol úspešným žalobcom, keďže súd I. inštancie vyhovel jeho žalobe rozsudkom, určil Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500051236 za bezúročnú a bez poplatkov a priznal mu bezdôvodné obohatenie vo výške 60,60 €. Zároveň žalobca si svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie uplatňuje aj v súvislosti s ďalším konaním, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 10C/441/2015, ktorej takisto súd I. inštancie vyhovel jeho žalobe a rozsudkom určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy žalobcu č. 8500051236 zo dňa 10.6.2014 je neplatná. Dokonca uvedený rozsudok bol potvrdený aj rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/9/2018-198 zo dňa 30.1.2018. Tak ako už bolo vyššie uvedené súd rozhodol, že je predmetný úver bezúročný a bez poplatkov, z tohto dôvodu, že samotná Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500051236 neobsahovala náležitosti, ktoré vyslovene upravuje Zákon o spotrebiteľských úveroch, t. j. zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý bol účinný v čase uzavretia predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere, a keďže neobsahovala tieto náležitosti žalobca ako spotrebiteľ nemohol ovplyvniť predmetnú zmluvu a z tohto dôvodu sa považoval predmetný revolvingový úver za bezúročný a bez poplatkov. Čo sa týkalo určenia neplatnosti dohody v druhom konaní, od ktorého si žalobca uplatňoval aj svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie, tu súd dohodu o zrážkach zo mzdy určil za neplatnú z tohto dôvodu, že neobsahovala riadne vymedzenie, aké pohľadávky predmetná dohoda zabezpečuje. To znamená, že v tejto časti tá dohoda bola neurčitá, čo bolo opätovne, tento inštitút umožňoval dodávateľovi siahnuť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že nároky boli uplatňované z neplatných právnych úkonov. Samozrejme žalobca ani nemal reálnu možnosť sa spolupodieľať na obsahu predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy.

13. V obidvoch konaniach teda bolo preukázané porušenie práv spotrebiteľa a na základe uvedeného vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, pokiaľ ide o základ uplatneného nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy. Žalobca pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetov jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od získavania plnení vyplývajúcich z neprijateľných zmluvných podmienok a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu z nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí. Žalobcovi jednoznačne vznikala ujma v nemajetkovej sfére, pretože konanie žalovaného privodilo mu ujmu vo sfére osobného, rodinného a spoločenského života. Aj s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci sp. zn. 5C/488/2015 a vo veci sp. zn. 10C/441/2015, v ktorom žalovaný spochybňoval dôvodnosť žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia, určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o revolvingovom úvere a určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, žalobca bol dlhodobo nedôvodne vystavený

psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty až do doby právoplatného skončenia týchto konaní. Pritom je zrejmé, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý sa na úkor žalobcu aj obohatil v čase, keď žalobca podával predmetnú žalobu o určitú sumu.

14. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod. Za primerané v prejednávanej veci je potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške, ktorú súd priznal žalobcovi 300 €. Takéto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného. Je akosi určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý závadne konal. Spotrebiteľ, teda žalobca nie je povinný preukázať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože Zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie už vtedy, keď k porušeniu práva alebo povinností dôjde. Žalobca sa úspešne domohol svojho práva a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia. Samotný žalobca tvrdil, že žalovaný mu spôsobil svojim konaním, nepokoj, psychickú ujmu, s tým, že ho mal dokonca aj oklamať o sumu 365,48 €, nakoľko výšku úveru, ktorú mal mať podľa zmluvy bola 300 €. Dostal na účet len 290 € a celkovú sumu, ktorú mal zaplatiť bola 655,48 €. To znamená, že pokiaľ by sa teda žalobca nebol bránil, bol by povinný preplatiť predmetný úver o čiastku 365,48 €, a táto čiastka by sa mu zrážala aj na základe dohody o zrážkach zo mzdy. Z tohto dôvodu aj uvedený žalobca bral do úvahy v súvislosti s výškou primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré si v rámci konania uplatnil. K tomu súd uvádza, že výška nemajetkovej ujmy v prípadoch podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa môže zodpovedať aj výške finančnej ujmy, ktorá spotrebiteľovi hrozila alebo mu ako to je v prejednávanej veci do skutočného vydania bezdôvodného obohatenia dodávateľom bola aj čiastočne spôsobená. Z tohto dôvodu mu súd priznal finančné zadosťučinenie vo výške 300 €. Vo zvyšku jeho nárok zamietol.

15. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

16. Čo sa týka vznesenej námietky premlčania, ktorú vzniesol žalovaný v súvislosti s týmto nárokom na primerané finančné zadosťučinenie, súd má za to, že predmetná námietka premlčania je nedôvodná. Tak ako už v úvode uvádzal súd, či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde vyplynie až z právoplatného rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej. Čo sa týka konania sp. zn. 5C/488/2015, toto konanie bolo právoplatne skončené 10.5.2017 a čo sa týka konania sp. zn. 10C/441/2015, toto konanie bolo právoplatne skončené 15.2.2018. Žaloba na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa bola podaná na súd 25.4.2018. Keby sme brali všeobecnú premlčaciu dobu tri roky, žalobca si včas a v rámci premlčacej doby uplatnil tento nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia.

17. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa úspechu vo veci. Žalobca mal v konaní čiastočný úspech, avšak náhradu trov konania si neuplatnil, a preto mu súd nárok na náhradu trov konania nepriznal.

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.

Okresný súd Martin, dňa 11.2.2019

JUDr. Miriam Štillová
sudca

Za správnosť:
Lucia Šípková

r o z h o d o l :